

kan meget godt hos en Dreng, skjøndt han engang imellem er lidt doven, hvor det gjælder om at lære Theorien, vise sig Tegn til en praktisk Dygtighed, som, naar han ellers kan opfylde Betingelserne for at komme frem til Officeerstillingen, bør tages meget mere i Betragtning end det, at kunne tage en god Examen i de theoretiske Discipliner. — Der er en anden Bestemmelse, som jeg heller ikke kan nægte, at jeg har havt nogen Betænkelighed ved at see i Lovforslaget. Saaledes som det stiller sig med Hensyn til Afdgangen til at komme ind paa Officeerskolen, idet Eleverne først komme ind med 17 Aars Alderen, ville de, naar de skulle være 4 Aar paa Skolen og derpaa tjene et Par Aar som Secondlieutenanter, i hvilken Tid de skulle gjøre et Par Togter, være 23 til 24 Aar, inden de kunne faae fast Ansættelse i Marinen. Seer man nu hen til det Antal Officerer, der er i Marinen, og til de Aldersgrændser, der ere fastsatte i Overeensstemmelse med Hærløven, og som jeg tidligere har tiltraadt, troer jeg, det vil være en temmelig kort Tid, der levnes til Stillingen i Lieutenantsclassen; det er kun 19 Aar — ja, 19 Aar er længe nok, det skal jeg villig indrømme, men den Alder, jeg nævnede, er jo ogsaa den allerlaveste, i hvilken Elever kunne blive optagne i Skolen. Maatte nu dette Lovforslag vinde det høie Things Bisald, og maatte det kunne bidrage til paa den Maade, jeg har nævnt, at sammenknytte de to Etater, skulde det ikke være Noget hvarere, end det vil være mig.

Brinck-Seidelin: Jeg kan ligesaa lidt som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, tiltræde den Ordning af Officeerskolen, som det høie Folkething har foreslaaet. Deels anseer jeg ikke den valgte Afgangsalder for at komme ind paa Skolen for at være heldig — jeg anseer den for at være for høit ansat —, deels anseer jeg det for en Mangel, at der ikke er fastsat en Maximumsalder, og endelig anseer jeg det for uheldigt, at Elevernes Opdragelse i Cet og Alt skal skee paa Statens Bekostning. Men fremfor Alt anseer jeg det for uheldigt, at samtlige Skolens Elever skulle være caser-nerede; om denne Elevernes Caser-nering kan

have heldige Følger med Hensyn til deres militære Udvikling, stiller sig tvivlsomt for mig, men derimod har jeg ganske vist ingen Tvivl om, at Elevernes Caser-nering kan have meget uheldige Følger for deres moraliske Udvikling. Med det Kjendskab, som jeg fra tidligere Tider har til Livet og Tonen mellem de Unglinge paa 18—20 Aar, som dengang laae caser-nerede paa Academiet som Underofficerer — og det var dog jevnaldrende Unglinge, og Unglinge, som kun laae der i eet eller høist to Aar —, tør jeg ikke tilraade den her foreslaaede Caser-nering i ikke mindre end 4 Aar, og, vel at mærke, ikke af jevnaldrende, men af Unglinge fra under 16 Aar og — da Folkethinget ikke har foreslaaet et fast Maximum af Alder — maaskee indtil 25 Aar gamle. Jeg kan saa meget mindre tilraade en saadan Underholdning for Statens Regning og en saadan Caser-nering, som en saadan Foranstaltning vil medføre ikke ubetydelige Omkostninger for Statskassen, og som den, hvad jeg har anført, ikke leder til nogen Gavn, men maaskee til Skade for de vedkommende Unglinge. — Naar jeg før sagde, at der kunde findes Unglinge paa Skolen, som ikke have opnaaet den fulde 16 Aars Alder, saa maa jeg nærmere præcisere denne Udtalelse derhen, at, omendskjøndt det er Hovedreglen i § 19, at disse Unglinge, der skulle vinde Afgang til Skolen, ikke skulle kunne komme ind paa den, førend de have fyldt deres 17de Aar, saa findes der ved Siden deraf en Undtagelse fra Hovedreglen, nemlig for dem, som efter det fyldte 15de Aar have gjort et 9 Maaneders Orlogstogt som Lærlinge. Disse unge Mennesker kunne altsaa komme ind paa Skolen i en Alder af 15½ Aar. Man behøver nu ikke at være meget skarpsindig for at indsee, at Concurrencen til disse Lærlingepladser vil blive meget stor, og da det vistnok vil være de Herrer Skibschefser, som besætte disse Pladser eller dog have en meget væsentlig Indflydelse i saa Henseende, ligger det overmaade nær at antage, hvad der jo forøvrigt er en Selvfølge, at de fortrinsviis ville ønske at see disse Pladser besatte med saadanne Lærlinge, som de nærmest have Kjendskab til; men jeg maa ansee det for meget lidet heldigt, at der i Løven findes en Bestemmelse, der paa denne